

Λατινικό Συντακτικό

ΤΟ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

❖ Η Απαρεμφατική Σύνταξη διακρίνεται ανάλογα με το είδος του Απαρεμφάτου:

➤ ΕΙΔΙΚΟ

✓ Με ρήματα: λεκτικά – δοξαστικά – αισθητικά – γνωστικά – δηλωτικά – δεικτικά – ψυχικού πάθους και τα ρήματα *ruo, spero, juro, meminī, quero* κ.α.

➤ ΤΕΛΙΚΟ

✓ Με ρήματα: εφετικά – κελευστικά – δυνητικά – εμποδιστικά – εναρκτικά – λήξεως – έναρξης.

➤ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

✓ Είναι χρόνου Ενεστώτα αντί Παρατατικού για ιστορικές διηγήσεις.

➤ ΑΠΟΛΥΤΟ

✓ Όταν δεν εξαρτάται από Ρήμα, άλλο Ρηματικό τύπο και κάποια ρηματική έκφραση

✓ Δηλώνει έντονο ψυχικό πάθος

❖ Το Απαρέμφατο χρησιμεύει ως

- Υποκείμενο
- Αντικείμενο
- Κατηγορούμενο
- Παράθεση/Επεξήγηση
- Προσδιορισμός της Αναφοράς
- Σκοπού ή Αποτελέσματος

❖ Το Υποκείμενο του Απαρεμφάτου τίθεται

- Επί Ταυτοπροσωπίας σε ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ
- Επί Ετεροπροσωπίας σε ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ
- ΕΞΑΙΡΕΣΗ το Υποκείμενο σε ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ αντί ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ

Για να μην επαναλαμβάνεται η ίδια λέξη.

Αντί αυτής τίθεται η Αιτιατική της Προσωπικής Αντωνυμίας με Αυτοπαθή σημασία ως εξής:

1.- Σε Ειδικό Απαρέμφατο: όταν το ρήμα εξαρτήσεως είναι Ενεργητική Φωνή ή Αποθετικό ή Ημιαποθετικό.

2.- Σε Τελικό Απαρέμφατο: όταν ανήκει σε ρήμα Μέσης/Παθητικής Φωνής ή αν είναι το Απαρέμφατο *esse* με τελική σημασία.

** Βλέπε και Σχολική Λατινική Γραμματική/Συντακτικό.